

1. møde

Tirsdag den 6. oktober 1970 kl. 12.

Aldersformanden (Aksel Larsen): I henhold til grundloven er folketinget i dag trådt sammen for at indlede et nyt folketingsår.

Som det medlem, der længst har haft sæde i tinget, tilkommer det mig at lede valget af præsidium og tingsekretærer.

Det er meddelt mig, at det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre danner fælles valggruppe.

I henhold til gruppernes indstilling er til formand valgt *Skytte*, til første næstformand *Kaj Andresen*, til anden næstformand *Hanne Budtz*, til tredje næstformand *From* og til fjerde næstformand *Morten Lange*.

Til tingsekretærer er i henhold til indstilling fra en valggruppe omfattende socialdemokratiet, det konservative folkeparti, venstre, det radikale venstre og socialistisk

folkeparti valgt følgende seks medlemmer: *Helge Nielsen, Søren B. Jørgensen, Henry Møller, Kofoed, Martin Pedersen og Arne Larsen.*

Præsidium og tingsekretærer er hermed valgt, og hermed er tinget sat.

Jeg anmoder den højtærede formand om at indtage sit sæde.

Formanden: Jeg takker for den tillid, som tinget har vist mig ved at genvælge mig til at lede arbejdet her i tinget, og jeg skal bestræbe mig på efter bedste evne at opfylde de pligter, der påhviler mig som tingets formand.

Først har jeg den glæde på tingets vegne at udtale et hjerteligt velkommen til Deres Majestæter Kongen og Dronningen, til Deres kongelige Højhed Tronfølgeren og Prins Henrik samt til repræsentanter for højesteret, der som folketingets gæster overværer tingets første møde i det nye folketingsår. Hjertelig velkommen.

Jeg giver herefter statsministeren ordet, for at han kan give tinget den i grundlovens § 38 omhandlede redegørelse for rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Det år, der er forløbet siden åbningen i fjor af sidste folketingsår, har bragt betydelig fremgang og vigtige reformer i det danske samfund. Men udviklingen har samtidig været præget af den gennem mange år vedvarende mangel på ligevægt i landets økonomi.

Da regeringen i fjor redegjorde for sine arbejdsplaner, blev det kraftigt understreget, at en varig fremgangsperiode som sin forudsætning må have den fornødne balance i samfundsøkonomien.

Den fornemmelse sætter sig imidlertid, at mange opfatter den løbende økonomiske politik som øjeblikspolitik eller overgangspolitik. Ud fra ønsket om at muliggøre en fortsættelse af en reformpræget fremskridtslinje er det regeringen magtpåliggende at fjerne denne misforståelse.

Det skal derfor gentages, at der er en nøje sammenhæng mellem aktuel politik og frem-